

IVO HLOBIL

V ČESKÉM DĚJEPISU

OD STŘEDOVĚKU
PO AKTUÁLNÍ OTÁZKY
PAMÁTKOVÉ PÉČE

UMĚNÍ

9:30—10:00

Prezence a káva

10:00—10:30

ÚVOD

Tomáš Winter: Úvodní slovo

Naděžda Goryczková: „Památkář Ivo Hlobil“

Jan Royt: *Ivo Hlobil a česká uměleckohistorická medievistika*

10:30—13:00

UMĚNÍ 14. STOLETÍ,

PARLÉŘOVÉ A KATEDRÁLA

Hana Hlaváčková: *Nedokončené rukopisy*

Helena Dáňová: „Na počátku bylo oko“:

Ivo Hlobil a Mistr Michelské madony

Klára Benešová - Petr Chotěbor:

Jižní věže: Praha a Vídeň

Petr Macek: *Dva příspěvky k tvorbě Petra Parlěře:*

klenba Svatováclavské kaple v evropském

kontextu a obrazy jeho tvorby v Holandsku

Zuzana Všetečková: *Ivo Hlobil a Parlěrova socha*

sv. Václava: ideální obraz rytíře 2. poloviny 14. století

Aleš Mudra: *Madony třetí čtvrtiny 14. století:*

konceptuální předchůdkyně krásných madon?

Diskuse

13:00—13:45

Přestávka s občerstvením

13:45—15:45

KRÁSNÝ SLOH

Jan Klípa: *Hlobilův pojem „český krásný sloh“:*

geneze terminologická, historiografická a obsahová

Michaela Ottová: *Parlěř Jindřich a Hlobil Ivo*

Petr Jindra: *Rýhovaná rouška madon a piet krásného slohu:*

substituce relikvie nebo „jen“ veristická imitace?

Milada Studničková: *K otázce donátora*

sousolí sv. Doroty (?) z Brém

Pavel Štěpánek: *S Ivem Hlobilem po stopách*

české gotiky na Iberském poloostrově

Diskuse

15:45—16:00

Přestávka na kávu

16:00—17:30

POZDNÍ GOTIKA

Jana Pařízková Čevonová: *Parlěřovská kružba*

západního okna Týnského kostela z 50. let 15. století

Milan Dospěl: *Sousolí Oplakávání z Dolan a jeho*

vztah k pozdně gotické plastice na Olomoucku

Hana Vorlová: *Sv. Ivo a ti druzí...*

Jan Dienstbier: *Světelský oltář a apokalypsa*

Diskuse

Vstup na kolokvium je podmíněn dodržením aktuálně platných vládních protiepidemiologických opatření. Prohlášení o splnění a dodržování požadovaných podmínek bude součástí prezenční listiny.

Program prvního dne kolokvia bude možno sledovat také on-line na YouTube kanálu Ústavu dějin umění:
https://youtube.com/channel/UCm1hy1xB35SnZzuY5Xx_PeA

IVO HLOBIL

V ČESKÉM DĚJEPISU UMĚNÍ

OD STŘEDOVĚKU PO
AKTUÁLNÍ OTÁZKY
PAMÁTKOVÉ
PÉČE

ANOTACE

PRAHA — OLOMOUC
15.—16. ÚNORA 2022

PRAHA

15. února 2022

Akademické konferenční centrum / Husova 4a

UMĚNÍ 14. STOLETÍ, PARLÉŘOVÉ A KATEDRÁLA

Hana Hlaváčková

Nedokončené rukopisy

Na příkladu Sedleckého antifonáře, Bible Albrechta ze Šternberka, Bible Václava IV. či rukopisu Pal.lat.1 z Vatikánské knihovny příspěvek ukáže, jak různě přistupovali tvůrci k procesu vzniku iluminovaného rukopisu ve vrcholném středověku.

Helena Dáňová

„Na počátku bylo oko“:

Ivo Hlobil a Mistr Michelské madony

Příspěvek se věnuje tématu, které je více než jiné bytostně spjato s bádáním Iva Hlobila. Shrne počátky jeho zájmu o tuto problematiku a neopomene ani „boj o Mistra Michelské madony“ na konci prvního desetiletí 20. století. Jeho dlouholeté studium vyústilo v monografickou publikaci, která zůstala bohužel nedokončena.

Klára Benešová — Petr Chotěbor

Jižní věže: Praha a Vídeň

Příspěvek se vrací k dlouholetému společnému bádání Iva Hlobila a obou autorů, v jehož středu stála pražská katedrála a které trvalo zhruba od roku 1990 až do nečekaného odchodu kolegy Hlobila. Zvláštní kapitolu v tomto dlouhém badatelském příběhu tvořilo studium příčin, podobností a rozdílností dvou jižních věží, svatoštěpánské a svatovítské, podnícené jejich restaurováním v letech 2003/2004 a navazující diskuse s rakouskou badatelkou Marlene Strauß-Zykan. Naše dochované a nepublikované teze k této diskusi i s příslušnou dokumentací budou obsahem našeho příspěvku.

Petr Macek

Dva příspěvky k tvorbě Petra Parláře: klenba Svatováclavské kaple v evropském kontextu a obrazy jeho tvorby v Holandsku

Klenba Svatováclavské kaple je obvykle považována za mimořádný tvar odkazující na dalekou Arménii a Španělsko. Ve skutečnosti se ale jedná o daleko rozšířenější formu, a to jak místem výskytu, tak v čase. Severní provincie Holandska jsou přitom nejvýraznějším doloženým místem výskytu s bezprostředními vazbami na Petra Parláře.

Zuzana Vsetečková

Ivo Hlobil a Parlářova socha sv. Václava: ideální obraz rytíře 2. poloviny 14. století

Příspěvek bude věnován tématu, jemuž Ivo Hlobil zasvětil mnoho let svého studia. Na příkladu sochy sv. Václava v pražské katedrále ukážeme, jak mohly panovnické legendy a ilustrované rytířské romány ovlivňovat sochařskou tvorbu v závěru 14. století.

Aleš Mudra

Madony třetí čtvrtiny 14. století: konceptuální předchůdkyně krásných madon?

Ivo Hlobil otvíral ve svém životě řadu témat s mezinárodním dosahem, a to nejen jako badatel, ale také jako konceptor a organizátor. Patřily k nim i madony na lvu a krásné madony. Příspěvek se pokusí navázat mezi těmito tématy souvislost tak, že postupy inscenace významů v řezbářství třetí čtvrtiny představí jako předpoklad pro specifickou ikonografii krásných madon.

KRÁSNÝ SLOH

Jan Klípa

Hlobilův pojem „český krásný sloh“: geneze terminologická, historiografická a obsahová
Fenomén umění kolem roku 1400 patří v historiografii k těm, které byly hodnoceny v závislosti na společensko-historických souvislostech a na situovanosti jednotlivých badatelů tu jako významně nadnárodní (internacionální sloh / gotika), či naopak jako platforma jednoznačně definovaných „národních škol“. Jak na tomto pozadí číst termín, který ve svých pozdních textech důsledně používal Ivo Hlobil pro označení umění kolem roku 1400 v zemích České koruny?

Michaela Ottová

Parléř Jindřich a Hlobil Ivo
Ivo Hlobil během svého dlouholetého výzkumu parléřovského sochařství upozornil na problematičnost identifikace kameníka parléře Jindřicha. Nově tak otevřel otázky související s jeho předpokládaným autorstvím a jeho rolí tvůrce tzv. Krásných madon (G. Schmidt). Příspěvek chce naznačit možnosti, co taková revize může pro další výzkum pražského hutního sochařství poslední třetiny 14. století přinést.

Petr Jindra

Rýhovaná rouška madon a piet krásného slohu: substituce relikvie nebo „jen“ veristická imitace?
Významným vědeckým objevem Iva Hlobila v posledních letech byl nenápadný prvek, během stoleté tradice bádání o umění krásného slohu nikým nepovšimnutý: jemně a přesně rytá struktura na roušce Panny Marie, napodobující tkaninu, která, jak zjistil, se pravidelně vyskytuje u opukových madon a piet krásného slohu s pražským původem. Ivo Hlobil jej interpretoval jako materiální citaci relikvie roušky Panny Marie, jež byla součástí pokladu svatovítské katedrály. Proti tomu hovoří fakt, že pravidelné rýhování povrchu kamene napodobující texturu tkaniny se objevuje v daném období a stylovém souboru děl i u soch jiných námětů. Argumentace příspěvku směřuje k tomu, že Hlobilova hypotéza o přímém vztahu tohoto veristického detailu k relikvii roušky Panny Marie nemusí být evidencí obdobného detailu na jiných sochách jiného námětu tak docela falzifikována.

Milada Studničková

K otázce donátora sousoší sv. Doroty (?) z Brém
Roku 1922 objevil německý historik umění Karl Schaefer v kryptě brémského dómu sousoší svěťice s dítětem a označil je za jedno z hlavních děl českého sochařství počátku 15. století. Plastika, jež se stylem i kvalitou provedení blíží Krumlovské madoně a sv. Kateřině z Jihlavy, je považována za dílo zcela osamocené v prostředí severoněmeckého hanzovního města, které se v této době orientovalo zejména na vestfálské umění. Příspěvek se bude zabývat otázkou pravděpodobného objednavatele a jeho kontaktů s českým prostředím.

Pavel Štěpánek

S Ivem Hlobilem po stopách české gotiky na Iberském poloostrově
Spolužák Ivo Hlobil byl jedním z mála kolegů, který mi obvykle pohotově odpovídal na dotazy související s mými průzkumy na Iberském poloostrově i jinde. Pomalu tak vznikal miniaturní soubor rukopisů, soch a obrazů, které jevíly známky českého původu či formálních podobností. Část tohoto souboru se dokonce následně objevila v trvalé instalaci Muzea katalánského umění v Barceloně. Z dalších je klíčovou plastikou Madona z chóru katedrály v Toledu, další pak v klášterním kostele Santo Domingo el Real a v kostele ve Villanueva de Duero a pravděpodobně i Pieta ve Valladolidu a v sakristii toledské katedrály. K dokreslení souboru bohemik ve Španělsku je možno připomenout i některé iluminované rukopisy, které dohromady tvoří malý, ale kvalitní celek.

POZDNÍ GOTIKA

Jana Pařízková Čevonová

K pozdně gotické architektuře hlavní lodi

Týnského kostela

Příspěvek reviduje dosavadní názory na datování kružby západního okna hlavní lodi kostela Panny Marie před Týnem v Praze do lucemburské doby. Analyzuje její středověkou podobu a uvádí souvislosti se stavebním vývojem kostela v době po husitské revoluci.

Milan Dospěl

Sousoší Oplakávání z Dolan a jeho vztah

k pozdně gotické plastice na Olomoucku

U plastiky Oplakávání z Dolan ze sbírek Moravské galerie v Brně bylo v minulosti zmiňováno její nedostatečné poznání či nesnadnost stylové analýzy. Příspěvek otevře otázku možných dílenských souvislostí této řezby ke skupině plastik, připisovaných olomoucké dílně tzv. Mistra Ukřižování z Kunčic.

Hana Vorlová

Sv. Ivo a ti druzí...

Ve šternberských sbírkách jsme během přípravy práce o tamních historických fondcích narazili na několik soch-importů, u nichž bylo více než problematické určit jejich stáří a původ. Jednou z nich je i socha světce, podle našeho ikonografického rozboru s vysokou pravděpodobností sv. Ivo, ikonografické téma u nás zcela neznámé. Připomeneme ještě několik dalších „sporných“ importů ze stejné sbírky.

Jan Dienstbier

Světelský oltář a apokalypsa

Jedním z přínosů Iva Hlobila v rámci výzkumu Světelského oltáře bylo obrácení pozornosti k ikonografii, a především ke genezi neobvyklé podoby ústředního motivu smrti Panny Marie, kterou kladl do souvislosti s Dürerovým cyklem dřevorezů na téma Zjevení sv. Jana. Příspěvek ukáže, že klíčem k ikonografii oltáře je skutečně propojení tématu Nanebevzetí a Korunování Panny Marie s typologicky chápanou postavou Panny sluncem oděné ze Zjevení sv. Jana. To potvrzuje kromě detailů ikonografie také čtení i dnes značně porušeného nápisu v knize, kterou mezi sebou drží apoštolové ve spodní části oltářní archy.

IVO HLOBIL

V ČESKÉM DĚJEPISU

OD STŘEDOVĚKU UMĚNÍ
PO AKTUÁLNÍ OTÁZKY
PAMÁTKOVÉ PÉČE

9:30—10:00

Prezence a káva

10:00—10:15

ÚVOD

Jana Zapletalová: *Úvodní slovo*

10:15—12:00

MORAVA A VÝSTAVY „MORAVSKÉ GOTIKY“

Ladislav Daniel: *Ivo Hlobil a česká výstava*

Poslední květy středověku na Miléniu 2000 v Římě

Kaliopi Chamonikola: *O nezapomínání:*

k moravským výstavám

Pavol Černý: *Madony na kvu jako fenomén mariánského*

kultu a zbožnosti vrcholného středověku

Dalibor Prix: *Trojlodí olomoucké katedrály:*

stále otevřený problém

Klára Mezihoráková: *Olomoucká architektura*

v centru pozornosti Ivo Hlobila

Diskuse

12:00—13:00

Přestávka na oběd

13:00—15:00

HUMANISMUS A RENESANCE

Jiří Černý: *Rozmluva s jelenem: italský jednolist*

olomouckého kanovníka Ondřeje Ctibora

Jana Hrbáčová: *K výzdobě prvotisku Clypeus Thomistarum*

z knihovny olomouckého humanisty Augustina Käsenbrota

Jiří Roháček: *Renesanční nápis na Moravě?*

Petr Čehovský: *Portál zámku v Moravské Třebové v kontextu*

středoevropského umění konce 15. a počátku 16. století

Hana Myslivečková: *Moravská sepulkrální skulptura raného*

novověku: příspěvek k dilenským souvislostem tvorby

Ondřej Jakubec: *„Humanistická“ architektura renesance:*

příklad kaple sv. Stanislava v Olomouci

Diskuse

15:00—15:15

Přestávka na kávu

15:15—17:30

DĚJINY A TEORIE PAMÁTKOVÉ PÉČE

Josef Štulc: *Vzpomínky na Ivo Hlobila, inspirativní osobnost české památkové péče*

František Chupík: *Ivo Hlobil – památkář*

Rostislav Švácha: *Ivo Hlobil o subjektivismu*

v památkové péči

Kristina Uhlíková: *Max Dvořák, Kamil*

Hilbert a Zdeněk Wirth, nečekaní spojenci

v pražských památkářských kauzách

Milena Bartlová: *Ivo Hlobil a teorie památkové*

péče v osmdesátých letech

Martin Horáček: *O konzervativní teorii české památkové*

péče: poznámky ke knize Ivo Hlobila Na základech

konzervativní teorie české památkové péče

Marek Perůtka: *Zdíkův palác a jeho*

památková obnova – kdysi a dnes

Petr Skalický – Daniela Zemanová:

Geneze jednoho pojmu: Ivo Hlobil

a československá (česká) restaurátorská škola

Diskuse

Vstup na kolokvium je podmíněn dodržením aktuálně platných vládních protiepidemiologických opatření. Prohlášení o splnění a dodržování požadovaných podmínek bude součástí prezenční listiny.

Program druhého dne kolokvia bude možno sledovat také on-line na facebookovém účtu Katedry dějin umění FF UP:

<https://www.facebook.com/events/1120588688689539/>

IVO HLOBIL

V ČESKÉM DĚJEPISU UMĚNÍ

OD STŘEDOVĚKU PO AKTUÁLNÍ OTÁZKY PAMÁTKOVÉ PÉČE

ANOTACE

PRAHA — OLOMOUC
15.—16. ÚNORA 2022

OLOMOUC

16. února 2022

Umělecké centrum Univerzity Palackého / Univerzitní 3

MORAVA A VÝSTAVY „MORAVSKÉ GOTIKY“

Ladislav Daniel

Ivo Hlobil a česká výstava Poslední květy středověku na Miléniu 2000 v Římě
Římské a vatikánské zkušenosti a kontakty autora příspěvku dovolily iniciovat z Arcidiecézního muzea Olomouc na rok 2000 konání jediného výstavního počínu, který se za Českou republiku uskutečnil v Římě. S podporou Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a apoštolského nuncia kardinála Mons. Giovanniho Coppy byla s Vatikánem dojednána a Muzeem umění Olomouc, za ředitele prof. Pavla Zatloukala, velkoryse vypravena monumentální výstava *Ultimi fiori del medioevo*. Organizačně byla zajišťována hlavně Mgr. Michalem Soukupem, pozdějším ředitelem MUO. Hlavním autorem výstavy a katalogu se pochopitelně a neodmyslitelně stal na základě cyklu středověkých výstav, konaných předtím v Olomouci, v Brně a v Opavě, prof. Ivo Hlobil. Mezi zmíněnými třemi městy a Římem pak probíhala intenzivní příprava exponátů a katalogu s překlady textů početného kolektivu autorů do italštiny a angličtiny. V diskusi mezi autorem příspěvku v Římě a prof. Ivem Hlobilem ještě v Olomouci vznikl na bázi Huizingova odkazu definitivní název výstavy, která se pak velkolepě konala v Benátském paláci na úpatí římského Kapitolu, v původním sídle středověkých papežů.

Kaliopi Chamonikola

O nezapomínání: k moravským výstavám
Příspěvek připomene výstavu *Od gotiky k renesanci* zejména z hlediska fundamentální role Iva Hlobila při iniciování a zaměření výzkumu, tak jeho

iniciativy a řešení koncepčních otázek v průběhu prací až po praktickou realizaci. Přinese i osobní reflexi a přínos vycházející ze spolupráce na tomto projektu.

Pavol Černý

Madony na lvu jako fenomén mariánského kultu a zbožnosti vrcholného středověku

Příspěvek představí při východisku olomoucké výstavy *Gotické Madony na lvu* (2014) možnosti sledování ikonografických souvislostí tohoto typu v širším časovém a geografickém kontextu západní a střední Evropy. Bude analyzováno dilema kultovního a hlubšího spirituálního vnímání motivu madony na lvu dle příslušného prostředí s různou úrovní religiozního života.

Dalibor Prix

Trojlodí olomoucké katedrály: stále otevřený problém

Dnes snadno přehledné a strukturálně nekomplikované raně gotické síňové trojlodí katedrály sv. Václava v Olomouci navzdory odstavcům v dosud inspirativní studii Václava Richtera postrádá moderní monografii, která by upřesnila jednotlivé fáze jeho stavebního vývoje, datovala je a zasadila do širšího kontextu. Nelze se tomu příliš divit, když jeho vzhled určuje novogotická úprava Gustava Meretty a Richarda Völkela a posun poznání limituje absence podrobnějších průzkumů interiéru či relevantních archeologických výzkumů. Řadu otázek navíc budí i sama struktura katedrálního korpusu. Před lety se nad mnohými z nich zamýšlel Ivo Hlobil, zůstaly však otevřené. Příspěvek se pokusí naznačit, proč tomu tak v některých případech bylo a je dodnes.

Klára Mezihoráková

Olomoucká architektura v centru pozornosti

Iva Hlobila

Ivo Hlobil působil od roku 1974 na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a olomoucká středověká architektura se tak přirozeně dostala do centra jeho pozornosti. Výsledkem tohoto zájmu byla řada článků, ale také souhrnné zpracování středověké etapy olomoucké historie v monografii *Olomouc* (1984). Přestože se posléze odborné zájmy Iva Hlobila koncentrovaly spíše na oblast středověkého sochařství, jeho texty o olomoucké architektuře stále zůstávají výraznými mezníky ve vývoji uměleckohistorického bádání na uvedené téma.

HUMANISMUS A RENESANCE

Jiří Černý

Rozmluva s jelenem: italský jednolist olomouckého kanovníka Ondřeje Ctibora

Ivo Hlobil projevoval nebývalý zájem o hraniční fenomény výtvarné kultury, mezi něž patří mimo jiné jednolisty 15. století. Aniž by své závěry obsírněji zpracoval, studoval grafické listy nalepené v rukopisech a prvotiscích bývalé kapitulní knihovny Olomouci. I proto se bude příspěvek zabývat italským mědirytem se zobrazením sv. Juliána, který připevnil na předeštlé jedné ze svých knih Ondřej Ctibor, olomoucký kanovník a strýc Augustina Käsenbrota.

Jana Hrbáčová

K výzdobě prvotisku Calypsu Thomistarum z knihovny olomouckého humanisty Augustina Käsenbrota

Prvotisk spisu Petra Nigera *Clypeus Thomistarum, sive quaestiones super Arte veteri Aristotelis* byl vydán v Benátkách roku 1481. Výzdobu exempláře BCO 32 olomoucké kapitulní knihovny tvoří grafické listy, jimž se podrobně věnoval Ivo Hlobil v rámci katalogu výstavy *Od gotiky k renesanci*. Kniha však obsahuje také iluminace, kterým doposud nebyla věnována systematická pozornost.

Jiří Roháček

Renesanční nápis na Moravě?

Příspěvek se bude zabývat vymezením renesančního nápisu a otázkou, do jaké míry je možné na Moravě (a v Čechách) vůbec

o renesančních nápisech v užším pojetí mluvit. Věcně související otázkou je podíl inovativnosti na straně jedné, starší a nové konvence na straně druhé.

Petr Čehovský

Portál zámku v Moravské Třebové v kontextu středoevropského umění konce 15. a počátku 16. století

Příspěvek představí zásadní proměny názorů historiků umění na raně renesanční portál zámku v Moravské Třebové. Portál byl dlouhou dobu vnímán jako architektonická skulptura, jejíž kameník nepochopil správně grafickou předlohu, podle které portál vytesal. Autor z různých úhlů pohledu srovnává moravskotřebovskou památku s portálem zámku v Tovačově, který byl vyhotoven ve stejné době.

Hana Myslivečková

Moravská sepulkrální skulptura raného novověku: příspěvek k dílenským souvislostem tvorby

Dlouhodobé historické a uměleckohistorické bádání o moravském sepulkrálním sochařství, k němuž Ivo Hlobil přispěl významným způsobem, umožnilo díky multidisciplinárnímu přístupu konstituovat a specifikovat tvůrčí okruhy a dílny působící v oblasti pozdně gotické a renesanční sepulkrální skulptury na Moravě. Příspěvek se snaží prostřednictvím několika příkladů dokumentovat, jak utřídění dochovaného materiálu a jeho systematická diferenciací napomáhají nalézat genetické souvislosti a provenienční specifika u dalších doposud opomíjených či nově nalezených sepulkrálních artefaktů. Na druhé straně dokládá, jak se každým dílem nově vřazeným do daných souvislostí charakter tvorby předpokládaných okruhů a dílen upřesňuje či modifikuje.

Ondřej Jakubec

„Humanistická“ architektura renesance: příklad kaple sv. Stanislava v Olomouci

Kaple sv. Stanislava při olomoucké katedrále patří k exkluzivním stavbám pozdní renesance v českých zemích a pozornost jí několikrát věnoval také Ivo Hlobil. Domácí dějepis umění se přitom dominantně zabýval architektonickou analýzou a hledáním autora stavby. Příspěvek tento horizont rozšíří o perspektivu dobové reflexe v kontextu humanistické intence a záměru patrona jako konceptora/tvůrce.

DĚJINY A TEORIE PAMÁTKOVÉ PĚČE

Josef Štulc

Vzpomínky na Iva Hlobila, inspirativní osobnost české památkové péče

Příspěvek představí osobnost Iva Hlobila jako důležitou postavu v kontextu památkové péče v průniku jeho teoretických přístupů a praktické zkušenosti.

František Chupík

Ivo Hlobil – památkář

V roce 1993 vydal Ivo Hlobil spolu s Petrem Kratochvílem a Alešem Vošahlíkem útlou knihu *Památky vašeho města jsou váš kapitál. Památkové aspekty regenerace historických částí měst*. Jak se za posledních třicet let dařilo společnosti srozumitelně a demokraticky ne/změnit historická města a naplňovat prozíravou výzvu autorů směrem k politikům a občanům, bude zhodnoceno ve stručném nástinu ne/výhod české památkové péče a prostřednictvím konkrétních příkladů.

Rostislav Švácha

Ivo Hlobil o subjektivismu v památkové péči

K významným příspěvkům Iva Hlobila k dějinám památkové péče patří rozlišení mezi postoji Aloise Riegla a Maxe Dvořáka k úpravám architektonických památek. Z posuzování takových úprav se podle Hlobila snažil Riegl vyloučit subjektivismus, kdežto Dvořák kladl důraz na jejich estetické zhodnocení a tím otvíral prostor pro subjektivitu posuzovatele. Referát zrekonstruuje Hlobilovy argumenty pro toto rozlišení a upozorní na to, jaké důsledky může mít Dvořákova revize v památkářské praxi.

Kristina Uhlíková

Max Dvořák, Kamil Hilbert a Zdeněk Wirth, nečekaní spojenci v pražských památkářských kauzách

Vzájemná korespondence jmenovaných osobností odkrývá zákulisní strategie, kterými Max Dvořák ovlivňoval metody rekonstrukcí pražských památek, ale i další dění v oblasti ochrany památek v Čechách v období před první světovou válkou.

Milena Bartlová

Ivo Hlobil a teorie památkové péče v osmdesátých letech

Ve své kandidátské práci, obhájené na FF UK v Praze v roce 1980, v monografii *Teorie městských památkových rezervací* (1985) a v dalších odborných studiích se Ivo Hlobil stal skutečným tvůrcem moderní teorie české památkové péče. Přitom rehabilitoval některé autory, již byli z ideologických důvodů upozadováni. Příspěvek se bude věnovat metodologickému charakteru této práce, kterou zasadí do dobového kontextu tzv. pozdního socialismu.

Martin Horáček

O konzervativní teorii české památkové péče: poznámky ke knize Iva Hlobila Na základech konzervativní teorie české památkové péče

Příspěvek se zaměří na některá z témat reflektovaných v textech Iva Hlobila o památkové péči, především těch, jež se týkají teorie oboru, dějin jeho teoretických programů a koncepcí a tzv. monumentiky.

Marek Perůtka

Zdíkův palác a jeho památková obnova – kdysi a dnes

Referát představí srovnání památkových metodických přístupů k rekonstrukci a dostavbě torza olomouckého paláce biskupa Zdíka a jeho kapituly v 80. letech 20. století a v současnosti. Nastíní i stav vědeckého poznání a interpretace románské architektury a sochařské výzdoby areálu někdejšího Přemyslovského hradu před čtyřiceti lety a dnes. Příspěvek rovněž naznačí možný směr a cíle budoucího bádání.

Petr Skalický — Daniela Zemanová

Geneze jednoho pojmu: Ivo Hlobil a československá (česká) restaurátorská škola

Pojem „československá restaurátorská škola“, se kterým v různých variacích a s odlišným hodnotovým akcentem zacházeli jak historici umění (M. Tognier, Z. Bauerová ad.), tak restaurátoři (K. Stretti, R. Surma ad.), postuloval v jedinečném příspěvku z roku 1982 Ivo Hlobil. Text byl později jím samým ještě několikrát a s drobnými změnami vydán v upravených redakcích. Pojem je přitom nejednou uživateli a interprety chápán jako takřka odvěký a bezpříznakový. Je tomu skutečně tak? Jak s pojmem – který dnes stojí v základech kritické reflexe oboru domácího restaurování – zacházíme a jak to nás samotné limituje?